

ლ ე ს

31 დეკემბერს ჩვენმა ჯარმა ბრძოლით დაიკავა ხოფ-ბოლნის ხაზი. 31 დეკემბერს დღის 24 საათზე მთავრობის განკარგულ მხარეზე შეწყდა საომარი მოქმედება და გაქცეული მტრის დევნა. 1 იანვარს დროებითი ზავის აღდგენის შემთხვევა არ ყოფილა.

ახალციხის გლეხთა სამხარო ყრილობა, რომელიც 1 იანვარს გაიხსნა, საღამო უძრავი ჩვენს მთავრობას, აღუთქვამს გარეშე მტერთან ბრძოლაში დახმარებას. ყრილობამ მოიწონა მთავრობის ნაბიჯები, მიწის საკითხის გადასაჭრელად გადადგმული.

გერმანიის განახლებულ ცენტრალურ მთავრობაში შეიღებანი იკისრებს გარეშე საქმეთა მართვა-გამგეობას, ნახევარ-სამხედროს, ვინები—სოციალურ-პოლიტიკურს.

ამიერ-კავკასია და საპარტიზელს რესპუბლიკა 1918 წელს.

(გაგრძელება).
ბოლშევიკურ მთავრობის მიერ ჩამოგდებული ხელშეკრულების გასაბათილებლად ამიერ-კავკასიის მთავრობამ გადაწყვიტა თითონ დაიწყოს მოლაპარაკება ოსმალეთის მთავრობასთან. ამისთვის დაინიშნა კონფერანსი, რომელიც 12 მარტს გაიხსნა ქ. ტრაპიზუნდში. კონფერანსზე ამიერ-კავკასიის წარმომადგენლებმა მოითხოვეს, რომ ოსმალეთმა უარი სთქვას ბათუმზე, ყარსზე და არდახანზე, მაგრამ მოლაპარაკების დასაწყისშივე გამოირკვა მთელი შედეგობა ამ საქმის ოსმალეთის ჯარი, რომელიც რუსეთის ჯარის წინაშესდგინდა ფორმირების წვიმა, როდესაც რუსეთის ჯარისგან ფრონტი მოსალაგებდა, უცნაურ სიტუაციას იქონიებდა იმდენ დროს, როდესაც კავკასიის სხვა, ილია არ-ზრუმში და ოსმალეთის ყველა ქალაქები, რომლებიც რუსეთის ჯარის მიერ იყო დაპყრობილი და შავი ზღვა არდახანს, რომელიც 22 მარტს აიღო; სწორედ კონფერანსის დროს ოსმალეთმა ჯარი მოაყარა ყარსს და ბათუმს. 12 აპრილს ამიერ-კავკასიის დელეგაციამ მიიღო ოსმალეთის მთავრობისგან უსიტუაციო ყარსის და ბათუმის დაუყოვნებლივ დატოვება, დელეგაცია უკან წამოვიდა.

13 აპრილის სხდომაზე სემში გადაწყვიტა არ მიიღოს ოსმალეთის მოთხოვნა და წინააღმდეგობა გაუწიოს ოსმალეთის ჯარს. მაგრამ ომის დაწყებისთანავე გამოირკვა, რომ ამიერ-კავკასიის არაერთი ძალა არ შეეწყდა საომართ, რომ არც ამიერ-კავკასიის გრემშია სათანადო განხილვა, არც გერმანია სათანადო საომარი განწყობილება. 15 აპრილს ოსმალეთის ჯარის სულ მცირე ნაწილმა თითქმის უბრძოლველად დაიჭირა ბათუმი. გადაწყდა ტრაპიზუნდში დაწყებული მოლაპარაკების განგრძობა ქ. ბათუმში და ბრესტ-ლიტოვსკის პარიზებზე დათანხმება. ოსმალეთის მთავრობამ მოლაპარაკების განახლების შირობათ აღიარა ამიერ-კავკასიის რუსეთისგან დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა გამოცხადება.

22 აპრილის სხდომაზე სემში გადაწყვიტა ოსმალეთის ეს მოთხოვნა დაუყოვნებლივ იქნეს ამიერ-კავკასია გამოცხადდა რუსეთისაგან დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ. 19 მაისს განახლდა ქ. ბათუმში ოსმალეთთან მოლაპარაკება ბრესტ-ლიტოვსკის საზღვი ხელშეკრულების პირობებში. მაგრამ მოლაპარაკების განახლების გამოირკვა, რომ ოსმალეთის მთავრობა უკვე ამ პირობებზე დაელოდა დაპყრობის აღდგენას. მოლაპარაკების მიუხედავად ოსმალეთი ჯარი განაგრძობდა წინ სვლას, შემოუარა ყარსსა და ბათუმთან მოიწვედა ქუთაისის გუბერნიის საზღვრებისაკენ. კონფერანსიდან აშკარათ თავი იჩინა შურისგებელმა წინააღმდეგობამ თავი დელეგაციის შემადგენლობაში. გამოირკვა, რომ ამ დელეგაციის სამი მთავარი ნაწილი—სოც.დემ., შუასაბედო და დანაშაულებანი—სულ სხვადასხვა მიზნებს ისახენ მოლაპარაკების დროს და სულ სხვადასხვა გზას აღვიან. ოფიციალური მოლაპარაკება სწორედ კონფერანსის შურის უკან: დელეგაციის ცალკე ნაწილები ამის დამოუკიდებლად დაუბრუნდნენ კონფერანსს ყოველივე ახრ.

ოსმალეთი ჯარის წინსვლა აღიარებულად აღიარდა წინ. მის მიერ ამიერ-კავკასიის დაპყრობა, როგორც სჩანდა, გარდაუვალი უნდებლურად იყო. მაგრამ აქ თავი იჩინა ერთმა ახალმა გარემოებამ, რომელიც იმდენი სხივით შეიქმნა რუსეთისგან: გამოირკვა, რომ ოსმალეთის პოლიტიკის ამიერ-კავკასიის მიმართ არ იზიარებს გერმანიის, რომ იგი არ არის თანხმად ამიერ-კავკასიის ოსმალეთის მიერ დაპყრობაზე. გერმანიის წარმომადგენლებმა იკისრეს მორიგეობა ოსმალეთის და ამიერ-კავკასიის მთავრობის. მაგრამ ოსმალეთის მთავრობამ ამ დროს უკვე დაიჭირა ერენის გუბერნიის ნაწილი და ამიერ-კავკა-

სიის მთავრობას 26 მაისს უსიტუაციო წარუდგინა მთელი ამიერ-კავკასიის რეინის გზის გადაცემის შესახებ ოსმალთა ჯარის განკარგულებაში.

საქართველოს სათავეში მდგომარეობაში დაინახა, რომ ერთი მხრის მოწინააღმდეგე მიმართულება, რომელსაც თავი იჩინა ამიერ-კავკასიის ერთი ჯარის, შემოქმედებელ ხდის რამდენიმე გარკვეულ პოლიტიკის წარმომადგენლებს მან გადაწყვიტა გამოეყოთ საქართველო ცალკე რესპუბლიკად და ამ რესპუბლიკამ თვით უპატრონოს თავის თავს ამ ზრის ყველა პარტიები სრულს თანაგრძობით შეგვინ. 26 მაისს მოხდა ამიერ-კავკასიის სემის უკანასკნელი სხდომა, რომელზედაც სემში თავის თავი დასწავლია გამოცხადდა. ამჟამად დღეს სემის ნაწილი, რომელიც საქართველოს ტერიტორიის წარმომადგენელი იყო, შეიკრიბა ცალკე, გამოცხადდა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დაარსება და გადაწყვიტა საკანონმდებლო ორგანოდ აღიაროს საქართველოს ერთეული საბჭო პარტიების წარმომადგენლების დამატებით პროპორციულად გადამდგულ.

ოსმალეთის მთავრობა დაინახა საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობასთან (ცალკე განაგრძოს მოლაპარაკება ქ. ბათუმში. ამჟამად დროს მისი ჯარი განაგრძობდა წინსვლას, ოზურგეთი უკვე დაეკროლი იყო. საქართველოს ცალკე საწინდელი ღრუბლები შეგუბდა, არსადან არაერთი სხვა არ სჩანდა. ერთადერთი სხვა იმეო იყო, რომ გერმანიის წარმომადგენლები ჩარეულყენენ საქმეში, შეეჩერებინათ ოსმალთა ჯარი და განათა საქართველოს ტერიტორიის სრულს განადგურებისაგან და მცხოვრებნი დალუბე წავან. ბათუმში ოსმალეთთან მოლაპარაკების დროს ქ. ფოთში დაიწყო მოლაპარაკება გერმანიის წინააღმდეგობა მთავრობამ მოითხოვა რეინის გზის კონფერანსის შეწყვეტა. საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობა იძულებული გახდა მთელ საქართველოს ოკუპაციის თავიდან ასაცლებლად ხელი მოეწერა ამ კონფერანსზე, რომელიც საქართველოს ოსმალეთის პროვინციად გადაქცევა, თუ ოსმალეთს რამე დასაკოვლება არ დახვდებოდა წინ. შავი ზღვის, 23 მაისს ქ. ფოთში საქართველოს მთავრობამ შეკრა მერვე კონფერანსი—გერმანიისთან. ეს კონფერანსი შეგვრთ უფრო რბილი იყო და გარდა შავი საქართველოსა და ოსმალეთის ურთიერთობაზე ამ კონფერანსის წყალობით გერმანიის უნდა ჩარეულიყო. გერმანიის მთავრობის მოთხოვნის, მართლაც, შეჩერდა ოსმალთა ჯარის წინსვლა, საქართველოს და ოსმალეთს შორის საზღვრით დაიღო მდ. ხოლოკი, ქუთაისის გუბერნიის ხაზი; ახალციხის და ხაქსელისკენ მხარეში, სულ მცირე გამოკლებით, ოსმალეთს გერმანიის მთავრობის დასაცხვა ოზურგეთის ხაზის ეს ნაწილი, რომელიც მას ეკუთვნის.

გერმანიისთან ხელშეკრულების ჩამოგდება მთა ახალი ხანა იწყება საქართველოს რესპუბლიკის ცხოვრებაში—ხანა გერმანიის გვერდისა. საქართველოში შემოვიდა გერმანიის ჯარი. ჩარევა, თუ არა, ძველამოსილი გერმანიის საქართველოს წინააღმდეგ საქმეში? მიიღობენ, თუ არა, იგი გადაცემის საქართველო გერმანიის პროვინციად? მთელი დემოკრატია, მთელი ერთი ძროვალთა ელდა თავის ბეღს გადაწყვიტეს, რადგან გერმანიის ჯარს რომ ეს მოელოდა, მას არაფერი გადებდებოდა წინ. მაგრამ გამოირკვა, რომ გერმანიის პოლიტიკაში არ შედიოდა საქართველოს რესპუბლიკის მისთან დაპყრობა, რომ შერჩეოთ მისი ინტერესები მოითხოვდნენ საქართველოს რესპუბლიკასთან მშვიდობიან განწყობილებას და მისთან მორიგებას. ამ პოლიტიკურ ხაზისთვის გერმანიის წარმომადგენლებს საქართველოში არ გადებდებოდა, თუ ზოგიერთ აუტორიტეტულ მცირე ფაქტს არ ჩავთვლით, მთ თავი მოლომდის ლოიალურად ეკუთრით, გერმანიის ჯარი კიდევც ემბარგოდ და საქართველოს მთავრობას მტრის მოგებებაში, მისი პოეტიკაში საქართველოს წითელ გვარდიისთან ერთად სწმინდენ ბორჩლოს მხარეს ოსმალთა ჯარებისგან და მათთან შეერთებულ თათარების ბრძოლისაგან; მისი ჯარის ნაწილები ცავდნენ საქართველოს მალშევიკურ ბრძოლების შემოსვლისაგან ჩრდილოეთის მხრივ.

(შემდეგი იქნება).

პ რ ე ს ა

მშვიკი (№ 269) თავის მოწინავე წერილში, რომელსაც ჰქვია „ვის პურს ვუსვამთ გერმანს“, შეშლეს წერს:
სომხებ ქართველთა კონფლიქტის გვერდებზე მტრად დამლუბველი შედეგობანი ის არაა, რომ მან კარი გაუღო გარეშე ძალეს ჩემს საქმეებში ჩასარგვით და ჩვენი შინაური საქმეს გადაეჭრა დააყენა სრულიად სხვა ნიშანზე შეიქმნა ისეთი მდგომარეობა, რომ ამჟამად კავკასიის ყველა რესპუბლიკები გახდა უსიტუაციო ინვერიალისტურ მისწრაფებაშია. სოთ, ცხადია, რომ მოკავშირე სახელმწიფო-

ბის ფინანსური პლუტოკრატია სცდილობს აღაშენოს რუსეთი თავის ძველ საზღვრებში, და თუ ამით რუსეთის მრავალტომიანი გრემი დაპყრობენ პოლიტიკურ და კულტურულ მონაპოვრებს—ყველა ამის, რა მნიშვნელობა აქვს პარიზის, ნიუიორკის და ლონდონის ბირჟების მაკლერებისთვის. მითავის საჭიროა, რომ რუსეთიდან გამოიტანონ თავიანთი დახარჯული ფული და ამ შიზის მისაღწევად მუდამ მზათ არიან თანამედროვე ევროპულ პლუტოკრატის ეს მორჩალი აგენტები. და ამ საქმის განახორციელებლად საჭიროა, რომ კავკასიის რესპუბლიკები იყვნენ დასუსტებული, გართული შინაგანი უთანხმოებებით და ჩხუბებით, არ ჰქონდეთ ერთი ნება და ერთი ბიარი ტაქტიკა. Divide et impera—აი ერთად ერთი პოლიტიკა, რომელსაც მისდევნენ უცხო, გარეშე ძალები.

ჩრდილოეთ კავკასიაში უკვე გამოავლდნენ ბნელი ძალები. დენიკანები და კოლჩაკები მოიწოდებენ ჩვენს და ესენი არა დემოკრატიული რუსეთის, არამედ შავი და ბნელი რეაქციის ნამდვილი წარმომადგენლები არიან, რომლებსაც უნდათ ჩაახრჩონ სიხლის ზღვაში მთელი რუსეთის დემოკრატია და ამასთან ერთად გააბათლონ ჩვენი ერების ყველა დემოკრატიული მონაპოვარი.

გერმანიამ თუ არა ახლანდელი ომის აგენტობები, თუ არა ბოროტ მოქმედობას სჩადიან ამიერ-კავკასიის დემოკრატის წინაშე. გერმანიამ თუ არა, ვის პურს უსვამენ ებოზს, როცა უფუნდოდ ჩაუთრებიანთ იური მოქმედებები და დასაბუთებელი ომში? ამ ორი მოქმედების მშრომელ ელემენტების სიხლის ფასით, შეიძლება შეგვინდობს გვაკავებდენი დენიკანების და კოლჩაკების წინააღმდეგ მისივე ომშია. ზღვა ეკავება დენიკანების და კოლჩაკების წინააღმდეგ მისივე ომშია. ზღვა ეკავება დენიკანების და კოლჩაკების წინააღმდეგ მისივე ომშია. ზღვა ეკავება დენიკანების და კოლჩაკების წინააღმდეგ მისივე ომშია.

სამხედრო მინისტრი ფრანკო.
31 დეკემბერი. საღამოს 9 საათი. სადახლოზე დაყრდნობილ ციკაბო მთებში გაიხსნა წინ შედგრათ ბრძოლით მსვლილთა ყოენა; კრილოზების, სიცივის, დაღლილობის, სიკვდილის შემწინავედ მოწინავე რაზმები წინ მიილტვიან, ცხარე ომი, მალაბეზს იპყრობენ, ერთი მხარეს ეცლებიან, რომ ადრე გადადნენ სადახლოზე შემდგარ მალაბეზზე და ალავერდის დაპყრობის მტერს უკანასკნელი პოზიცია დააძრონ ხელიდან.

ბრძანება—შეჩერდით!
— ვინ მოკრა?
— არა, მართალია, სარწმუნო წყაროებიდან ვიცით.
არ ეტყობა, რომ ვინმე გავჩერებდეს: ჯარი ელოდება წინ წაწევას, მოწინავე ნაწილებში მიილტვიან და „რეტრეზი“ დგომას ქაობს უბანს...
თფლის მოგუხალოდით, სადგურზე ვინც გვხვდება, მთ სახეს უკვირდებით, რომ ამოვიკითხოთ: მართალია?
თითქმის სინამდვილე არ არის, რაც ვისმინეთ, რაც ვიცით. სამხედრო მინისტრის განცხადებით ვიცით, რომ ვინმე გავჩერებულათაა გამაბეზებელი.
სამხედრო მინისტრი, ქალთა კომიტეტი და წითელი ჯარის წარმომადგენლები საჩუქრებით ბრძოლის ყელზე სახე-გალამბული მიეშურებიან—მარ, ყველაფერი, რაც გავკრთა გავიგეთ, სიცრუვა და ეს ასეც უნდა მომხდარიყო!
ამა, შეეიტყოთ რაშია საქმე! სიმართლე ყოფილა, რაც გვიამებ.
სხვის ხელით, აუცილებლობით შექმნილი სიმართლა.
გარკი მაშ, რაც მოხდება მარტო ჩვენი ბრალი არ არა!...

სადახლოს მოუხალოდით. საბრძოლველთა გამაბეზებელი ჯარი მინისტრს ეგებება. მინისტრი ახალი ჯარის გამარჯვებას და მტრის საქტათ დამარცხებას ულოცავს ჯარს, რომელიც მოქანცულთა შესაცვლელთა მიერქართველი მოწინავე პოზიციებზე და ერთად ერთი საჩივარი მინისტრის წინაშე აღძრული, ეს იყო საჩივარი იმისა, რომ ზოგიერთი რაზმები გარნიზონის უფრისს თავის დროზე არ გადაუხვანია პოზიციებზე.
ბრძოლის მინისტრი, ოთხი საათი სადგურზე ვართ, უბრძანებთ მალე გავიცისტრობ.

ბრძოლის ველი

(სამხედრო შტაბის ცნობა)
2 იანვარი. გუშინ, შედგინა 1 საათზე ორჯერ მრავალტომიან მტერთან შეუპოვარ

ბრძოლის შემდეგ ჩვენმა ჯარმა დაიკავა სოფელი ბოლნის ხაზი. დამარცხებული მტერი ყველგან მხარეზე გაიფანტა. გარდა ტყვეებისა ხელთ გვადგო 4 ტყვეისმჭრეველი, მრავალი მშაბანის ყუმბარა, ვახუბი და საზიდლები. საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით თანამედროვე გუშინ, 31 დეკემბერს, ჩვენი ჯარების სადახლო ტრელებზე გადახვანა, რათა იმავე დღის 24 საათზე ყოველი საომარი მოქმედება და გაქცეული მტრის დევნა შეწყვეტილ იქნას.

2 იანვარი.
გუშინდელი დღის განმავლობაში დროებითი ზავის დარღვევის შემთხვევა არა ყოფილა.

ეკატერინენფელდ. 1 იანვარი. ეკატერინენფელდის რაზმი, რომელმაც გუშინ ჰპოვა სახელოვანი გამარჯვება ბოლნის ხაზთან, ულოცავს თავის მთავრობას და ხალხს ახალ წელსადაც და იმელოვნებს, რომ დამდგარი წელი სამუდამოდ განამტკიცებს რევოლუციის მონაპოვართ და მისცემს ჩვენს ქვეყანას სასურველ ზავს. ამასთანავე მთელი რაზმი, აუცილებლივ ემორჩილება რა თავისი მთავრობის ნების ყოფას.—მარტო ჰუიქრობს, რომ დროებითი ზავი იმ მომენტშია, როცა აშკარად გამარჯვებული ვართ თავგდება და დამნაშავე მოწინააღმდეგე არის უდროვო.

სახალხო გვარდიის ხაველე შტაბი.
ბოლნის ხაზი. 1 იანვარს, 10 ს. 50 წ. ვალ-ჯუდეშა და ალ-დგუბუძემ პირდაპირი მეთვლით გადმოცემა თფლისში შემდეგ: „2 დღის სასტიკი ბრძოლის შემდეგ 31 დეკემბერს 13 საათზე მტრად გამაგრებული სოფელი ბოლნის-ხაზი, სადაც იმყოფებოდა ჩვენ წინააღმდეგ მომქმედი რაზმის შტაბი, აღებული იქნა ჩვენი ეკატერინენფელდის რაზმის მიერ. საუკუნოდ სარკტიკარი მონაპოვარების შემდეგ 31 დეკემბერს დილის 11 საათზე ჩვენი ქვეითა ჯარის ნაწილი გადავიდა „ურას“ ძახილით ბიუტი და 12 საათზე ჩამოავლო მტერი ყველა მტრად გამაგრებულ მალაბეზებთან, რომელიც მას ეკავებოდა ვიღვით 6 ტყვეისმჭრეველი, დიდი საწყობი ყუმბარებისა და აუარებული სახმედრო მოწყობილობა. მთელ ჩვენს რაზმს, ყველა სამხედრო ნაწილებს თავი საუცხოვით ეკავათ. დამარცხებულ და გაქცეულ მტერს ჩვენი ჯარი სდევნიდა მანამდე, სანამ მალაბეზი არ იქნა ცნობილი დროებითი ზავის შესახებ. დროებითი ზავის ცნობამ დამალიანებდა შთაბეჭდილება მოახდინა, რადგანაც არ მოგვცა საშუალება დაეწყებული გამარჯვება გავგეფართოებინა და მიგვეყვანა ბოლომდე.“

სამხედრო მინისტრი ფრანკო.
31 დეკემბერი. საღამოს 9 საათი. სადახლოზე დაყრდნობილ ციკაბო მთებში გაიხსნა წინ შედგრათ ბრძოლით მსვლილთა ყოენა; კრილოზების, სიცივის, დაღლილობის, სიკვდილის შემწინავედ მოწინავე რაზმები წინ მიილტვიან, ცხარე ომი, მალაბეზს იპყრობენ, ერთი მხარეს ეცლებიან, რომ ადრე გადადნენ სადახლოზე შემდგარ მალაბეზზე და ალავერდის დაპყრობის მტერს უკანასკნელი პოზიცია დააძრონ ხელიდან.

ბრძანება—შეჩერდით!
— ვინ მოკრა?
— არა, მართალია, სარწმუნო წყაროებიდან ვიცით.
არ ეტყობა, რომ ვინმე გავჩერებდეს: ჯარი ელოდება წინ წაწევას, მოწინავე ნაწილებში მიილტვიან და „რეტრეზი“ დგომას ქაობს უბანს...
თფლის მოგუხალოდით, სადგურზე ვინც გვხვდება, მთ სახეს უკვირდებით, რომ ამოვიკითხოთ: მართალია?
თითქმის სინამდვილე არ არის, რაც ვისმინეთ, რაც ვიცით. სამხედრო მინისტრის განცხადებით ვიცით, რომ ვინმე გავჩერებულათაა გამაბეზებელი.
სამხედრო მინისტრი, ქალთა კომიტეტი და წითელი ჯარის წარმომადგენლები საჩუქრებით ბრძოლის ყელზე სახე-გალამბული მიეშურებიან—მარ, ყველაფერი, რაც გავკრთა გავიგეთ, სიცრუვა და ეს ასეც უნდა მომხდარიყო!
ამა, შეეიტყოთ რაშია საქმე! სიმართლე ყოფილა, რაც გვიამებ.
სხვის ხელით, აუცილებლობით შექმნილი სიმართლა.
გარკი მაშ, რაც მოხდება მარტო ჩვენი ბრალი არ არა!...

სადახლოს მოუხალოდით. საბრძოლველთა გამაბეზებელი ჯარი მინისტრს ეგებება. მინისტრი ახალი ჯარის გამარჯვებას და მტრის საქტათ დამარცხებას ულოცავს ჯარს, რომელიც მოქანცულთა შესაცვლელთა მიერქართველი მოწინავე პოზიციებზე და ერთად ერთი საჩივარი მინისტრის წინაშე აღძრული, ეს იყო საჩივარი იმისა, რომ ზოგიერთი რაზმები გარნიზონის უფრისს თავის დროზე არ გადაუხვანია პოზიციებზე.
ბრძოლის მინისტრი, ოთხი საათი სადგურზე ვართ, უბრძანებთ მალე გავიცისტრობ.

ბრძოლის მინისტრი, ოთხი საათი სადგურზე ვართ, უბრძანებთ მალე გავიცისტრობ.

მინისტრი მთა აკმაყოფილებს. ეკატერინენფელდის დაქილთ, ამხევენს. სინჯავს ჯარის საქმელს, ურიგებს სახალწლო საჩუქრებს. ესენი „რეტრეზი“ დარჩენილთა აღრისის გამოსახება.

პარველ საათზე აშაგა-სარალში (შულავერთან) ვართ. საუცხოვო სურათია: ისევ მომდინარე ჯარისკაცთა დგადილთა წყება, სადგურიდან ახლოს დახმადებულ ჯარის სიმღერა, მუსიკა, სამხედრო ამბავი.

მთის ძირში მოხუცი მამები ნუცხათეგათ დაკრძალულ შეილთ ეძებენ.
მინისტრი უკან ბრუნდება, ეკატერინენფელდის ფრონტისკენ. დილის ხუთ საათზე 2 იანვარს ისევ სახარში ვართ.

სადახლო მთავარი სადგურია, საიდანაც მინისტრის ფრონტი უზაფი იყოფა. რეინის გზის ლიანდაგი 8—9 ვერსზე არის სადგური აშაგა სერალი, საიდანაც ყველა შულავერის ფრონტი და მთელი კი სანდარდის შირა გზით წასასვლელად არის ნიშნები ახალ-შენი ეკატერინენფელდი, საიდანაც იწყება მთელი ნაწილი ბორჩლოს ფრონტისა.

დალაშქრისას სადახლოში ეკატერინენფელდიდან ჩამოვიყენეს ოცდა ათამდე დაქირებული გვარდიელები, ესენი 25 დეკემბერს დაეცხნა ხაზის ადგილის დროს დაქირებული იყვნენ. მიუხედავად იმისა, რომ ეკატერინენფელიდან სანდარდზე ოც ვერსამდე არის და ეს გზა დამე სიცივეში გამოატარეს ავტომობილებით მძიმე დაქირებულები, ისინი მინდენით გრძობდნენ თავს და სულით დაცემა არც ერთს არ ეტყობოდა. ზოგი მთავარი გაიძახილა: „ორ კვირამ თუ კიდევ სული შურისათ სომხის ხულიანებებს, იმედი მაქვს, რომ მოგვრები და ხელშეკრუთ მოუწყურებ კიდევ მათთან ბრძოლას.“

შულაშქრისა შულავერის შირიდან ჩამოვიყენეს სანიტარული მატარებელი და ჩვილები. იმ დღეს დიდი შეტაკება ჰქონდა ჩვენი ჯარის და დაქირებულნი ბევრი იყო. ჩამოვარდნილ ყველა გვარემბი ამხანაგების დასათვლიერებდა ამახანაგები. მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი მთავარი მძიმე იყო დაქირული, დაღლილობას და უძილობას მიიწ თავისი გაეტანა და ჩასძინებოდა.

ლაპარაკის დროს ყველა გატაცებით მოგვიბრძობდა ბრძოლის ამხანაგს, გულ სწყდებოდათ, რომ უდროით მოუხდლათ ბრძოლის ველის შირეგება.
გათენებისას შულავერთან დაიწყო ზარბაზნების გუგუნვა, ეს უკვე ნიშანი იყო დილის ბრძოლის დაწყებისა. დილით ადრე სანდარაში ჩამოვიდა ჯავშნიანი მატარებელით ვ. გოგავა, რომელმაც დაწვრილებით გვიამო წინა ლაშის ბრძოლის ამხანაგ. მთავარი უბედურება იმეო ყოფილა, რომ მტრის აღრვევი ჰქონებია დაკავებული მიფალი ბუნებრივი სინჯარები, მოალწია გათენებამ თუ არა, საქმიანობაც გაჩაღდა: ავტო სურსათით სასენ თფლისიდან მოსულ მატარებელს სკალიან და ავტომობილებს ტერიტორიულ ფრონტზე გზავნიან, ავტო წინა პოზიციებზე მისაწოდებულთა ყუმბარებით ყუთებს ამხანაგებინ. გვარდიელები ოხუნჯობენ. მოვიდა თფლისიდან კახელების რაზმი, მათ შორის არის მუნჯი გვარდიელი იარაღ ასმული, გვარით რევაზშილი. ამხანაგებმა გვიამბეს, რომ ის გერმანიის ფრონტზე ყოფნის დროს დაშურჯებულა. ენლა, როცა აქით მოვლილთა, ვერაფრის გზით ვერ დავაბრუნეთო.
დილით ადრე გაუღებთ ეკატერინენფელდისაკენ. ეკატერინენფელდისაკენ მიგრეზავრებოდენ გვარდიე წითელი ჯარის საზოგადოების წარმომადგენელი, მინისტრისგან ქნი გელოვანისა, გვარჯალაძისა და ქვათარაძისა რომლებიც მიდიდნენ იმ მზნით, რომ გზებში მოეწყობა სასურსათო პუნქტები.
გვარდიეთ თათრების სოფლები: ასან ხაღელი, არუხლო და ტაშტი კლარია, სოფელ

